

1882-09-30

bü • ½ ² » - ¼ ¼ ± μ Å − Ä · Å š í Å Á ¿ Å

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11377>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Σονέρομὴ ἵτησια ποτπληρω-
σει, εγ ται, πόλεσι τῆς Κύ-
πρου σελίνια ἔσκα. Ἐν τοῖς
χροῖσι σελίνια ἵπτα Ἔιτῷ
εἰστρικῷ φρύγκα εἰσοστεν.—
Εἰδοποιεῖτε καὶ διατριβαδ κι-
ταχωρίσονται πρὸς ἡμίπυ-
φρύγκον τὴν γραμμήν. Ἔγ-
γραφικούς βεργητικά δὲ Δημη-
τρία πρὸς δύο πέντε τὴν
γραμμήν. — Αρθρα σύμφωνα
τῷ προγράμματι τῆς “ΑΛΙ-
ΦΕΙΑΣ” καταχωρίσονται ἐώ-
ντα.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφηερὶς Ἐβδομαδιά.

*Εκδότης ο συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛαιολόγος (Editor A. C. Palaeologos)

EN BAEMMA EII THE
KUYPOT.

(Συν. ἐκ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 89 φύλλου.)

Οἱ Κύπριοι αἰτιθόμενοι μετ' οὐ
πολὺ τὸν Περιάρχον καὶ τὴν λεισμ
ῆγαπωντας καὶ τὸ ζωτικεῖον τῆς
Κυπρίας επιθυμῶντα, ἥρξαν τὸ με-
τὰ μεγίστης ὁνταρεταῖς καὶ ύπο-
βλέποντα τὸν νέον θεόν, Κυρόν.

Περῶτον δὲ οἱ κατοικοῦντες περὶ τὴς ἀκροπέτειας τοῦ Ὄλυμπου καὶ τῆς Μηδικῆς καὶ θερέτρους αὐτο-κράτορος μοναρχίᾳ τινα, ὡρισταν-τὸν οὐπτὸν τοῦ ἔνοντος πολεούσιν. Ἀλλ' οἱ τοπετηρητὴς τοῦ Πινδοῦ, Ρο-βίζας Τόσκη/αρ., ἐγκαίρως πληρο-φράγματι περὶ τῶν τεκταινομένων, αὐτονόμως προτείθει τοὺς ἐπι-οργανιστής οὓς ἐπεκυριτάτους καὶ τυλ-λαξιθῶν τὸν αὐτοκράτορα αὐτῶν ἀ-πογέννιτεν.

Μετὰ τὴν τραγικὴν ἀπόποιησίν
τῆς συνειστίας, ταχέτης τῶν Κύπρού
ων, ὁ Πλευράδης ακολή παρασκεύασε
νος περὶ τοῦ μελλοντος τοῦ ἐλληνι-
κοῦ τούτοις τύποις, ἔχων δὲ συν-
άλια καὶ ἀνάγκην συγκεντρώσεως
τῶν στοιτερμάτων αὐτοῦ ἐν Σρίνη
ἐπιζώρητες φρόνιμον υἱὸν ἀπαλλαγὴν τοῦ
ἔρματος, ἐμπαρενθύμενος αὐτὸν ἔθεν
ἐπωλήσει τὴν Κύπρον εἰς τὸ τάγμα
τῶν Νοῦτῶν ἀντὶ ἑκατὸν γιλιάδων
νομίτηματων τῇ βιβλιοπλάσιᾳ.

Πρὸν ἡ θιακάριώ τὸ παρὸν.. ἀπό-
τεκτητοῦ δρειλω γὰρ πιθατησήτω ὅ-
τι ἀπὸ τῆς αἰς τοὺς Ναῖτας πιθα-
τεως πιθητοῦ, οὐδέποτε Κυπερος ὑ-
περβολαῖς νοεῖ εἰς ἀπελεύθετον σειρῶν
διεπιπεριφερότων, κακτουροῦ, ἥπι τὸ
ἄγθιος θιακάριος καὶ τελικοράλου
Τυραννίδος, πτερι, ως ἡ Λερναική. Τ
δορι, ποτὲ ἐξ αποτομένης πιᾶς τῶν
κυρτῶν οὔτης οὐτερέστο αιθιωσει
ἐτάπειρον οὐδέποτε καὶ μόνη ἀτε-
ραντικαὶ πεπτεοσε σύγκειτο κοραλλήν,
ἄλλον μηδὲ οὐδαλύσευτος.

ζαντο τῶν ὅπλων καὶ μιᾶ φωνῇ ἐ-
ξῆρετο ἐκ τῶν στήθων αὐτῶν τὸ
σύντριψις: «ἡ τῆς πατρίδος ἀπελευ-
θέρωτις ἐκ τοῦ ξένου ζυγοῦ διὰ τῶν
ὅπλων.» Τοσούτον ιστορικὴ τυγχά-
νει ἡ τοῦ Κυπρίου λαοῦ τότε ἀνηγ-
κὴ κατὰ τῆς τυραννίδος ἐξέγενεται,
ώπε τὸ γεγονός τοῦτο εἰς δρᾶμα
ποιηθὲν ὑπὸ τονοῦ γόνου. τῆς Κύ-
πρου πλειστάκις ἐπιδύγηθι ἀπὸ σκλη-
νῆς, τὰς θελτίστας ἐγκαταλιπόν-
ἐντυπώσεις. Καὶ ὥμως ὁ ξένος ἐ-
κεῖνος ζυγος, καθ' οὐ οἱ ἀειμνηστοι
προπάτορες γενναῖις ἐξανέστησαν,
διατραχώτουτες καθ' ἄπαντα τὸν
ιστορικὸν κόσμον· ὅτι παρὰ τοῖς τό-
τε Κυπρίοις ἐνυπῆρχεν ἀκμαίαν ἡ ὑ-
ψηλὴ καὶ εὐρενής ἐκείνη φύσις, ἡ
τὰς ἐθνικὰς συγγένειας ὑπερτερα-
πκντὸς ἀλλοι τιθεμένη καὶ ἡς ὁ ἄ-
γιος ἐνθουσιασμὸς παράγει ὅτι ὑψη-
λότερον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐγκειται,
τοὺς δουλοπρεπεῖς τῶν ἐλευθεροφρό-
νων διακρίνουστα, θέτουσα τεύτους
μὲν ἐν ἀληθῶς ἐπιζήλῳ πολιτικῇ θέ-
ται, ἐκείνους δὲν τῇ κακοδαιμονίῃ,
εἰδεθοῦσας τυραννίδος, ὁ Ζυγὸς ἐκεῖ-
νος, λέγω, ἐσχε τὴν ἐπάρκειαν οἰστό-
τητα γηράτκων γὰρ ἀνανεῶται καὶ
νὰ προσλαμβάνῃ ἀλλοίσαν μὲν μορ-
φὴν, ἐπίτης ὥμως εἰσεχθῇ καὶ τορ-
μακτεῖσθαι, διότι εἰ καὶ οἱ τότε ἄ-
γωνιτιέντες ἀπέπεμψαν εἰς κόρο-
κα, τοὺς θελεύρους ἐκείνους μαχη-
τὰς τῆς δουλείας καὶ βαρβαρότη-
τος, οὐδὲν. ὥς ὥμως ἐξητάλιτσαν
τὴν ἐκείνην ἐλευθερίαν ὡς θελούεν
ἴσθε κατωτέρω· ἡ δὲ μακρογενοίς
καταπίεις; Ιεροντοῦσα πτῆς φύτεωσίδου
καίσας, μπό το κράτος τῆς ὁπαίσε-
τα βυγενεότερα στοιχεῖα. τῆς ὁμ-
οιωτητῆς σύνεστις θεύχροντο κατά-
τῶν βρελυρῶν καὶ ἀπονομάτων
τῆς τυραννίας· παῖδαν, ἐπίγνειας,
καὶ ἔμην γνώμην, τοταῦτα δεινά
τραμμέστα κατὰ τοὺς ἐν Κύπρῳ Βί-
οι καὶ τοσούτον σύγκλητος τὰς κα-
θίσας, τῶν μεταγενεστερῶν καὶ τε κα-
τεταῖσιν αὐτοῖς οὐκέτεις κακῶν

παρασυντῶν ἀγγειῶν, ὅπως ποιήσω-
σι γνωστὸν εἰς ὅλα; τὰς γωνίας
τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸ κε-
νὸν τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς τελεσάστης
τὴν πολυθρύλητον σύνβασιν τοῦ
1878 ἀγγλικῆς χριστιανότεως συ-
επείᾳ τῶν ὁποιων ἡ Κύπρος ὡραῖε
νὰ καταστῇ ὑπὸ δεξιοῦ καὶ δραστη-
είου Βρετανικοῦ συστήματος, πρό-
τουν ἀγαθῆς διαχειρίσεως!!! Ἀλλ
λ' ἔπιλείψουσί με ὅτε χρόνος καὶ
χῶρος ἐάν ἐπιχειρήσω τὴν περιγρα-
φὴν τῆς ζωφερᾶς ταύτης καταστά-
σεως εἰς ἣν διατελεῖ ἡ Κύπρος καὶ
τὴν ἔστω καὶ ἀμυνόραν σκιαγραφί-
αν τῶν αἰτίων ἐξ ὧν ἀποφέρει ἡ
φύσικὴ καὶ ὅλως ἀξιοθήητος τοῦ
τόπου κατάστασις· ἄλλως τε ἦτοι
Θεραπεύοντος τούτου προγραμματειαὶ οὐτοῦ
παρόντος ἀποκλειούμενη ὑπὲ τῆς φύ-
σεως τῆς παρούσης βραχείας ιστο-
ρικῆς διατοιχῆς. Ἐν τῇ ἀμερού-
πτῳ καὶ ἐμφρόνῃ ἐρεύνη τῶν πη-
γῶν τοῦ οκκανί, δὲν τίθελον φεισθῆ-
ούσενό; οὐα κατ' ἀξίαν ἀπεδώσω
τὰς οἰκείας προστηγορίας τοις πρω-
τατίοις τῆς ἀφορήτου ταύτης κα-
τατάσεως καὶ ἐν τῇ αὐτηρᾷ ἐξ-
ελέγκει τῶν προγράμμάτων ἥθελον κα-
ταδεῖξει ὅτι ἡ παρούσα θιοικυτική
ἀθλιότης καὶ σύγγυντις θὰ ἔβελτιοῦ-
το κατὰ μέρος, ἐχὺν οἱ κάτοικοι
τῶν πόλεων κατεδείχνυνον πρακτι-
κῶς διὰ τῶν προγράμμάτων αὐτῶν
τούτων τὸ ὅλως ἀνάρμοστον τῇ φύ-
λελευθέρᾳ ἀγγλικῇ πολιτικῇ καὶ
παντὶ πεπολιτισμένῳ κάτει, τὸ ὅ-
λως έασὺ ἀπελτι καὶ ἀμοιρον. πα-
σῆς χιρευητικῆς ύστοις τέων δι-
σγνει σύστημα, καὶ οὐκ διὰ μηδε-
ἀποπικάς στερούμενης πρακτικό-
τητος, ἀλλὰ δι' ἀπαύστη
πυρετώδους ἐγεργείας
οἵας μὲν πρέπει λαῷ ἀν-
πτυγμένω, τὴν εαυτού
πρόσοδον ἐσαελέπιδεώ-
κοντε.

Το Πάσχα τοι 1192 είχεν ορισθή ότι η σωτηρία μέρας της και των τῶν Νεϊτών ἐγκύρως· Από την 4^η ναυτιλίας τοῦ Σωτῆρος θάλασσα, έκμυρττετο ωντὸς αὐτοτηρούμενος αυτού τοῦ Κύπρου ή τοῦ Αιγαίου.

καὶ τοῦ ἄγρους τοῦ ἀνδραποδίτημος.
Δυστυχῶς οἱ Ναιται πληροφορηθε-
τες περὶ τῆς τοῦ καταδύγαστευούσε-
νου λαοῦ ἐπικειμένης ἐξεγέρσεως ἡ
χρυσόθησαν ἐντὸς τῶν φρουρίων τῆς
Λευκωσίας. Ἀλλ' ὥθουμενοι εἰς τὸ
μέγα αὐτὸν ἔργον οἱ Κύπριοι. ὑπὸ^{τῶν} ἀπαραβίστων νόμῳ τῆς ὑγ-
μιουργίας καὶ τῆς σύνθρωπίνης φύτε-
ως ὅταν αὕτη τυγχάνῃ γνησίᾳ καὶ
ὑπερήφανος, ἀπεφασίσαν γὰρ ἐμμεί-
νωτιν ἄγρις ἐσγάτων ἐν τῇ γενναί-
ᾳ αὐτῶν ἀποφάσται. "Οθεν ἐπιπεσόν-
τες κατὰ τῶν Ναιτῶν, ἐποιεῖρχη-
σαν τούτους ἐντὸς τοῦ φρουρίου,
διαπειράντες ἀνὰ τὰς τάξεις αὐ-
τῶν τὸν φόρον καὶ τὸν ἀπελπιζόν.
"Απέλπιδες πλέον οἱ ἱππόται περὶ
τῆς σωτηρίας των, ἀπεφασίσαν γ-
νὰ νικήσωσιν γὰρ ἀποθάνωσιν." Ο-
θεν παρασκευασθέντες πρὸς θάνα-
τον ἔξωρμησαν αἰργιδίως περὶ τὸ
λυκαυγες ξιφήρεις καὶ ως λύκοιμα
νόμενοι κατέσφαξαν τοὺς ἀμερι-
μνοῦντας πολιορκητὰς, παρεκτρα-
πέντες εἰς ὠμότητας οὐγὶ δὲ συνή-
θεις εἰς τὸ τάγμα αὐτῶν. "Εκ-
τὸς τῶν ἄλλων κακουργημάτων ἐ-
πιπεσόντες καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τῆς Παναγίας καταφυγόν-
τας δυτυγεῖς κατοικους κατέχρα-
ναν τὸ θυτιστήριον διὲ τῆς σφα-
γῆς ἀπόντων μεθυσθέντες δὲ ἐκ-
τῶν αἰμάτων διέτρεχον σι δειλαῖοι
τὰς ὁδοὺς φονεύοντες τὸν προστυ-
χόντα ἀνευ διακρίσεως φύλου λαι-
κῶνιας. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν βάρ-
θαρον θρίαμβον αὐτῶν οἱ Ναιται
ἐνόρταν διτί ἀδίνατον γὰρ διαμείνε-
ναι πλέον ἐν τῇ μήτρᾳ σίδευ καὶ πρ-
έτειναι εἰς τὸν Ριγάρδον τὴν ἐπι-
στροφὴν τοῦ δυτεικούμενού του ἐμπο-
ρεύματος μόντι αὐτῶν δέ ἔτερος ἐ-
παρουσιώθη προθυμότερος ἀγορα-
στής δέ τάλλος ἵπποτης Γουΐδος ὁ
Λουζινιάν, πρὸς δὲν καὶ παρεχωσύ-
θη γὰρ Κύπρος ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τη-
μενοτος τῶν ἑκατὸν χιλιάδων τοι-
καντίων.

ΑΡΙΣΤΕΙΑΝΣ & ΑΓΓΕΙΑΝΟΙ (ΕΠΙΤΕΤΡΑ ΣΥΝΕΓΓΥΙΑ.)

König Montau.

Τοιούς δέ ανθεῖ Σησαρίον ὁ ἀπαγγειλῶν
ταῖς τηρητικῆς πολιτείαις τὸν Κέπριον
ἀπό τοῦ θυρῶν τὰς ἔνοπλον γονεῖν
μηδὲ μη ταπεικότεσσι τὴν Λάρισαν
ἀλλὰ οὐκέτι μηδὲ φραντών καπτωσθεῖν
πολυφερέστερον νὰ γράψω διλέγαστη
νὰς παιδιημόστετε δὲ οὐκέτι τῷν λεγούσιν
Σεντωνίον τῷ Βουλῇ τῷν λόγοιν
ἀπαφορικῶν πρὸς ἐποικίστεις εἰς Κέ
προφ.

Ἐπὸν παντὸς ἄλλον παρατηθεὶ^ν
μετ' εἰλικρινοῦντος λέπης ὅτι, μετὰ
τέσσαρων ὀλοντοῦ παντοῦντος οἱ ὁ
πονογοὶ τῆς Λαϊκόσης δὲν γνωρί^{ζουν}
τὴν Κέπρον κάλλιον τοῦ Σιο^ν
Λαινάρεον καθ' ἡμί τιγμήν ἥπατά
τον ὑπὸ τῶν πονηρῶν πασάνων ἐπὶ^{τῶν}
προσδέσιων τῆς Κέπρου καὶ εἰς
τὸ Σάτυμα τῶν μέσεπότων γαιῶν.

Αἱ ἐξ ἀγροίας σφαλεραὶ πληροφορίαι τῆς Διοικήσεως ριψὲ θεσμοῖς εἰς τὸ στόρμα τοῦ τερβιστοῦ ἡ μῆν Αἰγαίου Κυπρισθέλεν καὶ τήρησε τὴν παρασεξάτην τὴν ίστετον
— “Τὸ μέγιστον πρόσκομμα εἰς σύστασιν ἀποκιῶν παρενέβαλλει ἢ περίπτωσις ὅτι οἱ νῦν κάτοικοι κέκτηται ὄικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἕδα φονεὺς οὐδὲ εἴη ἢ ἀλλοι τέποι”, ἐκ τῆς ὀποίας ἔχει γε τὸ συμπέρασμα ὅτι “εἶναι ὄσκολος ἢ εἰσαγωγὴ μεταξύ ουραὶ πλαγώνος ξένων ἀποτελεσμάτων”.

Καὶ ἦρᾶς τὸ μέγιστον
πρόσκομμα εἰς τὴν πραγματέ-
ωσιν οὐαστέηπετε προσδέου καὶ θελ-
τιώσεως τῆς ρήσου εἶναι... οὐ παρ-
μεγέθεις φάκελλοι, οὓς ἐκπέμπει
ἀνὰ ὀκταύμερον ἡ σιοίκησίς μας ἢ
εἰά τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τῶν
ὅποιών, εἰς ἐπίμετρον ἀπαντῶνται
καὶ τοσαῦται ἐκαποντάδες λιόντ.
Διότι: ἐκ τῶν φακέλλων ἔκεινον
εἴκαίως συνέλεξεν ἡ Λ. Ἐξ. ὁ
Ἀδόστος Κιμερολέων τὰς πραγματέες ονց
ταῦτας μέσας, ὡς καὶ ὅπις ἔγινομεν
πρότεροι περὰ τῆς ἔξαρχον ἵκανό^ν
τητος τῶν πτωχῶν Μελιτσάπιδων
εἰς συγκρίσει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν
πληθυσμὸν, περὶ τῶν σχετικοῦ ἀ-
ριθμοῦ τῶν τοιρκ. καὶ Ἑλλην. σχο-
λείων κ.λ.π. κ.λ.π. τὰς ὅποιας οὖν
εἰς Κύπριος ἀνέγρασεν ἄνευ ἐκ-
πλήγξεως.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑπάρχον
τα πληθυσμὸν εἶναι τοσοῦτον τὸ
ιεγεθος τῆς ἐκτάσεως ταῦ οὐδάφους
τῆς γῆς, ὅπει εἶναι δυνατὸν νὰ
ἐγκατισταθῶτι διαμιᾶς ἄλλαι 200,
000 ἐποίκων καὶ νὰ διανεμηθῇ αὐτὸις
άρκοδα ἐκτασις γῆς πρὸς
καλλιέργειαν χωρὶς παντάπαιον πάλι
Οἰκεῖων κεκτημένη δικαίωματι τῶν
κατοίκων ποσέκει δε νὰ προσθέτει
ότι ἡν δὲν ἥπατατο οἰκτῷς ή Λγύλική Κυβερνητικής η ἐνοικιάση
ἀπτὲ 5,000 λιρῶν (!) τὸ δικαίωμα
τοῦ διαθέτειν ἐπὶ ἐνοικίῳ (!) τὰς ἀ-
περιφορὰς ἐκτάσεις τῶν ἀδεσπότων
γηιῶν, πρὸ δυνατὸν νὰ προκινηθῶ
σι 40,000 οἰκογένειαι γεωργῶν δι’
ἐπαγκοθῆσης γῆς πρὸς καλλιέργειαν
αὐτὸις οὐδεὶς, δυνάμει αὐτοῦ τοῦ ταῦτη
κικῆς νόμου κατέβη δια “δικαιοδοτεῖ
καὶ ὁ βοιλόμενος νὰ καταδάκη
αὐτὸις ιδιοκτησίαιν καὶ καλλιέργειαν
τὰς μὲν γῆν κειμένην ἐν τοπαύτῃ ἀ-

ποστάταις ἀπὸ χωρίου, ὥστε νὰ μὴ
ἀκούγηται φωνὴ ἀνθρώπου θοῦν-
τος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου χωρί-
ου εἰς τὴν Σέσιν ἐν ᾧ εὑροῦται ἡ
γῆ² ὁ δὲ πὶ τῷ γαπῶν ὑπάλλη-
λος ἐποχρεώται νὰ ἐκέσψῃ ωρε-
ῖν τίτλοντας αἰσιοδυσίας.

λότατον.³ Ταῦτα πάντα εἰναι ἀλι-
Σέστια, ἀλλ' ὑπῆρε ἡ ἄλλο το-
ῦπερ ἀγροεῖ Λ. Εξοχότης. Ο Κ.
Φέρει συντέλεξε τὸ κατ' αρχὰς χω-
ριούς Μελιταίοντας καὶ θὰ ἐπετύχη
γαρεὶ ἡ ἐπιχείρησις ἀλλ' ἀτυχῶς
τὸ πλοῖον, ὅπερ τοὺς παρέλαβεν,

Ο Κύριος Οὐάκαπ, (ό μέν μοι επειδὴν ἐκ τῶν Ἀγγλων Διοικητῶν, ὅστις ἐθεώρησε καζήκον τὸν νὰ πολιτεύηται ἀμερικανόληπτως φόρος Χριστιανοῦς καὶ Τούρκους καὶ εἰὰ τοῦτο ἵσως οὐκ εἶναι πλέον σιωκυτῆς ἐν Κύπρῳ) ὀνυματίαν νὰ μαζεύῃ πόσαι χιλιάδες ἐποίκων εἶναι συντὸν νὰ ταπαθετηθῶσιν εἰς τὰς ἀπειράντους ἑκτάσεις τὰς ὄποις περιῆλθε χωρίς καὶ αἱ βροτωδέσταται φωναὶ νὰ φέρονται μέχρι τοῦτο ἀκοντικοῦ τυρπάνου τῷ περιοίκου χωροφύλακον.

τεκα ἐματίσιων καιρῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Μελίτης μεταξὺ διοικάτων ὄλων ἐνσφύσατο πιπλάνησιν ἐν τῷ πελάγει καὶ ογεωργοὶ ἐκεῖνοι, ἀπικάντες ἀπαλλαγὴς τὴν ἔηραν, ὑπῆρξεν ἀνόντος νὰ πεισθῶσιν ποιος ἐπιβίθασθωσει ἡ αὐθιζει τὸτε ὁ Κ. Φένεκ, ὅστις εχει πανδωμένον τὸ πλοῖον, ἥπατα κάσθη νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ συρφετοῦ τῆς πόλεως ἀνθρώπους ἥκιστα ἀρρεῖνος εἰς τὰς κοπώδεις γεωργικὰς ἐργασίας προστεθείθω ἐπι καὶ τὸ ὅπι κατερροιδιον οργάνηθοσιν οἱ ἀν-

Τὸ λανπηρότερον δὲ ἔτι ἐν τῷ συγχέτει ταύτει τῆς ἀληθείας εἰναι τὸ
ὅτι πρότερον ή Διοίκυσις τῆς Κύπρου έπειτα καὶ ἐπομένως ἐν
τῇ οἰκείᾳ βάσει τὰς αὐτὰς πληροφορίας εἰς τὴν προκάτοχον Κυπρίου
θρωποι οὗτοι ὑπό τινος ἀλλοι Μελίταλον, οὗτοιος ὁ Κ. Φένεκ ἀν-
τιστροφε, φαίνεται, τὰ σχέδια, καθιερώντες
ἐχωμέν τὸ σύνολον τῶν αἰτιῶν, δι-
ῆς ἀπέτρυχεν ὁ ἄγαθὸς Κ. Φένεκ.

Ἐπίσης αἱ δηλώσεις τοῦ σεβαστοῦ Λόρδου Κιμερολέη ὅτι Βελ-

στον Λόρδον Αγριδερέν όπι ρε πιονται οσημέρων ή κατάστασις της γήσουν ήποτε τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν ὡς ἡ τὸ ὅτι η ἀρπελονυψία παρόκη μαπε μὲν ὄποτε τὴν τονοκικὴν σιού κηπιν, ἀνέλαβε δὲ ὄποτε τὴν ἀγγλικὴν, εἶναι ίκιστα ἀκριβεῖς, ἐντητέ πη γὰρ τοήσωρεν ὅτι συνετέλεσε τὸ παράπαν η Ἀγγλικὴ διοίκησις. Ομολογοῦμεν ὅτι η Σέσις τῶν ἀμπελονυργῶν θελτιώθη σχετικῶς, ἀλλ' ὅφείλεται τοῦτο εἰς τὴν φυλαξίαν τὴν δὲ πρόσ τὰς Γαλλικὰς ἀγορὰς ὃντης ἤτερος οὐ Κ. Κακαθημένης καὶ οἱ ἀνελθόντες Χατζῆπανδον ἐν Λεμπτσῷ, καθ' ἥν ἐποχὴν ὁ Μ. Ἀρμοστὴς σιέτροικεν ἵσις εἰς Σερμότερα κλίματα. Προκαλοῦμεν δὲ ἄπαν τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Μ. Αρμοστοῦ ημας εἴπη, ἀν δὲ καταπιέζουν τὴν ἀρπελονυργίαν καὶ οὗτοι οἱ αὐτὸι εξαιρετικῶς ἐκρινοῦται φύσιοι τῶν ἔχθρων τῆς ἀπέλου Τούρκων νομοθετῶν ὡς ἡ πρίν ἀν αἱ ἀρπελοὶ δὲν ίματι δσον καὶ πρὶν ἐκτεθειμέναι εἰς τὴν ιακωπιν τὴν ποιμένων ἀν τὰ ζῶα, ἐπὶ τῆς ράχης τῶν ἀποίων μεταφέροντι οὐ

τοι οι πλεῖστοι τῶν κατηπλευσάν-
ων εἶναι ἄνθρωποι τύμιοι καὶ ἀ-
γυθοί," ἐὰν προέλεπεν πότι, ὃ ἔπιε
ος οὗτος Οὐαὶ ἐνέπνεε τῷ ἀγαθῷ
Ἄνδρι Κιμμειοῦ τῷ γε ίσθαι ὅτι "οἱ
ένοι οὗτοι θὰ ἀποτελέσωσι τιμαλ-
φῇ, προσθίκην τοῦ πληθυσμοῦ,"
Γεναιάροι μὲν τούτοις τῶν λόγων
παλλίκον τινὸς τῆς Διοκήσεως
ιεῖ, δοτεῖς ἀριτομέθως πώς εἶπε,
ἴκανοι λογῶν ταῦταν τῷ πάρι υἱοῦ
Θετικοῦ συμβουλίου αφορισμὸν κι-
τῇ τῷ γένει τοῦ Ξένους "ἀντίχυτε τὸ δικαί-
ωμα νὰ ἐκλέξητε ξένους, ἢτοι πιθα-
νὸν νὰ μης φύοιτε ἀπὸ τοὺς ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνας."

Η αποκεια των Μελιταιων, α
πέτυχε (λέγεται ληφθως δια υπόρο
γάσ των Αποκαινών) διεργοι οι άνθρω
ποι άπεστάλρατη εις καινή γῆ μετα
καταλλήλω [τὸ πρεσταθέστατον τού
των ἐνθυμεῖται Κύπριοι. Θέροςτοῦ
781] ἐς τὴν πόλιν τῆς Κύπρου μην

λονց ἀτέκμαστος προστασίᾳ τῆς Διοικήσεως ὅτι οὐδὲποτε Σὰ εἴρη
δίκαιον ὁ καταγγέλλων καταχρα
τὴν ὑπάλληλον. "Ισως θύ μας ἐν
Ουρίσουν ἐκαποστήματάν την φοράν
τὸ μοναδικόν παράδειγμα τοῦ Κα
δῆ τῆς Πάφου, τῶν ποιονέ φιγού
ραρε τοσάκις εἰς τὰς κνατᾶς
βίθλους, ἀλλ' ἂς γρατεῖσοντες τὰ ελα
τῆρια καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ γεγονό
τος ἐκένον, ἔντι Σὰ χάψον ν τὸ
εὔλωμα μετά τῆς αὐτῆς τῶν ἐνΔορ
δίνων εὑκολίας, εἰότι, ἀλλως τε, γρω
γέζοντι ὅτι διὰ τὰ αὐτὰ φαινόμενα
ώς καὶ ἐπὶ τῷ Τοντο. σιοικήσεως
ἡ κοινὴ συνείδησις φρονεῖ ὅτι συν
βαίνουν ἐν τοῖς Ταξὶ ὅσα συνέ
σαινον καὶ πρότερον καὶ ἡ δίκαιο
σύνη διαπέμπεται καὶ ὡς τρόπον
ἀπαράλλακταὶ πρίν ἢ ἐκ τούτον
ἔχομεν ἀξιόπιστον διὰ τὴν Διοί
κισίν μας πάρτυρα τὴν σύνταξιν
τοῦ κυβερνητικοῦ δργάνων τῆς Λε
μῆσποῦ. "Εἰς τὰ χωρία, τὰ δύοι
α ἐπεικέφθη, ἔγραψεν δ Κ. Ρής ἡ
κόμματι, ἥκουσε παράπονα κατὰ
τῆς ἀθλιότητος τῶν δικαστηρίων."
Τέλοισθν ἔποιξεν ἄχρις ὥρας ἡ
πρατική Διοίκησίς μας ἡπέρτης
καταπιεζομένης ἀπελλονργίας, ὥ
τε μὲ δικιωταὶ μὲ καυχηθῆ ἐπὶ^{τῆς} τρούλῳ [καὶ ποάγματι ἔγειτό
τις πρέσβος] πῆς ἀρπελονργίας;

Καθ' ἡμᾶς Θὰ ἀρχίσῃ ἡ ὑπεσ-
χημένη ἡμῖν εὐδαιμονία ἐν ᾧ ἀνῶ-
ρᾳ αποφασίσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Φιλελευθέρων νὰ στείλῃ ἀνδρό-
τους τῶν ἄρχων τον ἀντὶ τῶν φί-
λων τοῦ Κόμητος Καροναέων οἱ
τικες ἀφοῦ διὰ τῶν γυναστῶν ὃ
τοῖς μέσων κατώρθωσαν νὰ παται-
ώσωσι μέχοι τοῦδε τὰς ἀγαθὰς ἢ
πέρι ἡμῶν τροβίσεις τοῦ νέου ό-
πουργείον. Εχουσι καὶ τὴν τεκλη-
ρότητα μάρτυρες λέγωσιν "Ζήτω,
ζήτω ὁ γεραρὸς Γλάδστων,
τίσας ἔκαμεν ὁ γεραρὸς Γλάδ-
στων;

Ἐπ' Αἴγαρι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η. Α. Ε., ὁ Μ. Ἀρμοστής, συ-
νάμει τῶν ἐπουρανίων αἰς περίσσεις
ται, «εὺ πρεστός θεοὶ καὶ χρύ-
ζη τηλι πόλις Λειψασθανέμοντες-
νην ἐκ πολληρικῆς ἐπιφύλαξ.»

Ἐπι τοῦ ὀπίστημα γοῦ τοῦ Τυπεῖ
ἀποτλέντων τοῦ ἐγκεφάλου τὴν δύνα-
μον, ἀνεγέρθει πολὺ πιονταί πεπονι-
σμοὶ στρατιῶν εἰς Μακεδονίαν.

Μέγος μέρος τοῦ γε Οκτώβριοῦ
στρατοῦ κατήνε πάντα σεμνάτων
ταῦτη εἰς τὸ στρατόπεδον Πλαστήρ
ῶν. Οἱ Σκύται, προκαθίστησαν
λειχίοις, δὲν πλευρούσαν σεμνάτων
εἰς τηνεργάτες, οὐδὲ ποτε.

Τὴν Δευτέραν χαρτοκάρταν είτε
τὸν Κύκλων γραμμήν τοῦ στατού πάνη
“Νέα” γέγοναν μεταποιήσαντες

ΑΛΗΘΕΙΑ.

Ἐράσι μόνον τις κυρίαρχον ἔμαυτιν τῆς
χώρας ἵστηται ἐπιτρεπομένη. Τοῦτ' αὐτὸν
βούλατο τις νὰ ἀπηγθεῖ καὶ περὶ τῆς σημε-
ριῆς ἡ Λαοῦδιον οἰδήσεως ὅτε αἱ ἀγγλι-
καὶ ἑραρχίδες ὑμετέρην εἰποκαλάξουσι
τὴν πόλιτασιν αἰγυπτιακῆς χωροφύλακῆς
τὸν τὴν ἐνέδινων καὶ τὴν ἀρχηγίαν ἀγ-
γελῶν ἄξιωματικῶν. Ἀλλ᾽ ἴσον ἀφ' ἧς ἐρου-
νό λογοθεῖος Κρόνος ἐμαθήθαιοιται ὅτι
“ἡ ἀγγλικὴ κυβερνητικὴ ἐντειλατο τοῖς
εἰς τῷ Ἑζαντερικῷ ἀντικομιστῶντοις αὐτῆς νὰ
εληφθορήσωσι τὰ ἐνρωπαῖκὰ ἀνακτοβούν
λια ὅτι σύμπτων τὰ ἀγγλικάν ἔθνος ἀπα-
ναίνεται τὴν τῆς Λίγύπτου προσάρτησιν,
περὶ τῆς ἀλλως ἡ κυβερνητικὴ τῆς ἀσθετικῆς
οὐδὲν λας σκέπτεται”. Λί ἀφιλοκερδεῖς εαν-
θαὶ εἰακηροῦνται ὑπερικοιτίζουσι τὰς τοῦ
κ. Βερμίλεμον Σαιντ Ἰλαΐρ περὶ Τύνιτος.
Ἡ λέξις “προσάρτησις” σημαίνει κατά-
κτησιν, τοῦτο δὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐποχῇ ἡ-
χεὶ ἀδιηρῶς εἰς τὰ ὥτα καὶ ἔχει τι τὸ
δύριον καὶ σκληρὸν, ὥστε εἰνόητος εἶναι ἡ
προδιψία, μιθ' ἡς ἡ ἀγγλικὴ κυβερνητικὴς
ἀποκηρούσσου πᾶσον τοιαύτην πρόθεισιν,
Ἄλλα μετὰ τὸν ρωσσοτούρκικὸν πόλεμον
εἰπόνθη εἰς τὸ ξιθιές ξίκαιον κέον κεφά-
λαιον, καθ' ὃ ἀρετὸν δοιστικῆς προσάρτησε-
ως δύνατον τις νὰ προσπορθῇται ἀπά-
σσας τὰς εἰς αὐτῆς ὑφελείας. Ἡ ἀνέλιξις
τῶν γεγονότων δεῖται ἀποδεῖξει κατὰ πό-
σον ἡ Ἀγγλία ὁ παναίνεται ἡ ἀποδέχεται
τὸ μέλος τοῦτο εὐαγγείλια.

Κατὰ τὰς ἐκ Ρωσίας πόλησις ὁ τού-
ρος μὲν ἀπάσης τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰ-
κεγομένας ὑφίκετο χθὲς οὐς Μόσχαν. Ἐν-
θουπλῶδης ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑποσχοχὴ ἔγεν-
το αὐτῷ. Βεβαίως ή μετάβασίς τοῦ κατὰ
τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν πάλαι πρωτεύ-
ουσαν τῆς Ρωσίας αινέσται μετὰ τῆς τε-
λείης τῆς στέψεως. Ἐπὶ τοῦ αὐτικαρί-
του τούτου ἄκρα σιγῇ ἐτηρεῖτο ὑπὸ τοῦ
ρωσικοῦ τύπου καὶ οὐδεὶς ἐγίνωσκε πό-
τε ἐ αὐτοκράτωρ. Ἀλέξανδρος ἀκη ὥρι
οις Μόσχαν, πότε θα γένηται ή στέψις ἡ
ὑπότας ημέρας ήτα διορκίσῃ ἡ τελετὴ αὐ-
τη. Ὁθεν τὸ ταξεδίοντα πεφίσισθη καὶ ἐ-
γένετο αἴφικίως καὶ οὐκέ τὰ απμεινάτη-
λεγυραζήματα μητὸς θετικότητος ἀγγέλ-
ιοισιν ὅτι πλάναται περὶ τῆς στέψεως.
Οπωσδήποτε ξαί έπι Μόσχῳ ἐνηταὶ μετά
την λῆξιν τῶν ἐν Λίγύνπερ φερατιωτικῶν
ἱργασιῶν ἐσοιται τὸ κύριον θέμα τῆς ἡ-
μέρας. Ο αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος πε-
ριβαλλόμενος τὸ στέμμα πασῶν τῶν Ρω-
σιῶν ἀλαομβάνει ἐπιτήμως τῷ πλάνον-
ξασκητῷ τῆς διωμέως καὶ τῷ φροντίδα
περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ περούχου ἐ-
κείνου Κράτους. Τίνι τρόπῳ προσέμεται
ἡ αττιρεσγή τὸ οἰκοδόμημα τῶν Κρατικό-
ρων αὐτοῦ; Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς πυλίτι-
κῆς τῆς Ρωσίας τολλὰ ἐροθέησαν καὶ
κυλλαὶ μεταβολαὶ ἀνομένησαν. Περὶ τῆς
ἐξωτερικῆς πολιτεικῆς τοῦ Κράτους τού-
του ἐπικουτεῖ ἐν Εύρωπῃ αὐτόν μόνον καὶ
γυμνῇ ἴδεια ἀλλάσσουσι τὰ κρόνυχα ἀλ-
λά τὸ τρύγαριμα εἶναι τὸ αὐτό, κάνοται.
Ο γυμνῷ τοῦ Μαυροβούνου συνθέμεται
τὸ αὐτοκράτορα ἐξ Μόσχαν καὶ θάλει
πολιτεικῷ πρὸ πότε θετοῦ θετοῦ κατὰ τὴν
τάσσασθαι στέψιας. Ο γυμνῷ τῆς Βούλ

γαρίας συιπληρούς τὴν κατὰ τὸ ρωσικὸν
σύστημα ὥργανωσιν τοῦ στρατοῦ του. Αἱ
έπειο Βουλγάρικαι μιρρχίαι ήδη διοικῶ-
ται ὑπὸ φόρσιων στρατηγῶν. Οἱ Ρωσσοὶ
καὶ οἱ Βουλγάροι ἀξιωματικοὶ ἐνναντιοὶ¹
ἐν σπηριτῶν εἰς τὸν ρωσικὸν ἢ τὸν
Ευρωπαϊκὸν στρατὸν τηροῦντες τοὺς εβαθ-
μοὺς, τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος κα-
τὰ τοὺς προηγιζόμενοὺς καὶ τὴς ὑπηρεσί-
ας πρὸς σώματά των. Περὶ τοῦ Εαστιλίως Μι-
λάνου οὐδὲν λέγομεν. διότι ἡ ἀφορῶντα
εἰς αὐτὸν ἀνάγονται εἰς τὸν κύκλον τῶν
συμφερόντων τῆς Αὐστρίας. Ἐπειδὴ ἡ κυ-
ρίως πολιτικὴ τῆς Ρωσίας ἔντονεὶ ἡ ἀνα-
τολικὴ, ὑπὸ τῷ ἐπιψιῷ ταῦτη τὰ πάρτα
μετὰ πρωσοχῆς ἐξιτάζονται καὶ τὸ δῆμα
ἴκ της χριστιανήσον τοῦ Λίμνου ἀκονιάως
στρέφεται εἰς τὸν Κενκασσον. Καὶ ἐκ τοῦ
μέρους τούτου ἀλληλοδιαιδειασόχως ἀγ-
γέλλοται καὶ διαφέύγονται συγκεντρώ-
σεις ρωσικῶν στρατευμάτων. Βεβαίως
οὐδὲνός ἐπαπειλεῖται ἡ Ρωσία κα-
τὰ τὰ μέσορα ἐκεῖνα καὶ οἱ ἐξοπλισμοί
αυτῆς, εὖν γίνονται τοιοῦτοι, ὥστε δυσ-
τέλληγοτοι. Άλλ’ ὑπωσεῆποτε πάντα ταῦ-
τα παρέχουσιν ἀφορμὴν εἰς φύμας καὶ ἀ-
νηστροφίας, αἵτινες ἀστριστοὶ καὶ ἄνευ βά-
σεως καὶ λόγου πλατανῶνται εἰς τὸν πολι-
τὸν ὅριοντα τὸν ἔτι τεταραγμένην ὑπὸ²
τοῦ κρότου καὶ τοῦ καπιτοῦ τῶν ἀγγλικῶν
ἢ Αγγλοποντο-ηλεόλων.

Πρὶ τῆς θέσεως τῆς Ἀγγλίας ἀπέ-
ντι τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμιων ὡς Standard τοῦ Λαοθέου γράφει: "Εὑμεῖς ἀ-
πολύτως ἐλεύθεροι τὰ ἄραιμεν ἐκ τοῦ με-
του τοῦ Ἀραβίν ὅπως ἡν πάντοι θελήσω-
μεν διπλωματικάς δυνητείας θὰ εὑνω-
μεν, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα τὰ ἀποκαταστῆται
τῇ ἔξουσίᾳ ὁ Τερψίχ. Η ἀριθληδίσασιν
σιάσκειψις θὰ ἀναλέγῃ τὰς συνεργάσεις
της· ή Γαλλία Ήν ἐπιδείχη Σωηρότατος
εἰσφέρει περὶ τὰ αἰγυπτιακά· ή Ἰσαλία
θὰ ἐντούση, ὅτι παρὰ πολὺ παρημεληθῆ-
ναι αἱ ἀξιώσις της· ή Ρωσία Ήν ἐνθυ-
μηθῇ τὴν συνθήκην τοῦ ἀγίου Στεφάνου·
Αἰνιατρία δὲ καὶ Γερμανία θὰ προστατεύ-
σι τὴν Ὑπεραγκυρήν ἐπικυριαρχίαν. Ἀλ-
λ' ὅσην καὶ ἄν περιβάντιν οἱ διπλωμάται
ἡ ἑλλητώσιωσι διὰ τῆς γρυφίδες, ὅπα η-
μεις διὰ τοῦ ἴδιου αἴματος ἐησφαλίσα-
μεν οὐ τὸ πολιτισμὸν ἄγαθα, οἱ σκυτός
καὶ τὸ τέρμα ἡμέων εἴησαν εφεστατα. Οὔτε
ξιώσεις, οὔτε αἰγήσεις θὰ διατυπώσω-
μεν διὰ Είας ἐποπλῶν. Ἀλλ' ἀποφασίσα-
μεν ηδη τὶ ἀπαιτοῦσε τὰ ἀγγλικά συμφέ-
ροντα, Ήν ποιέσφεις ἐπειδὴ καὶ οἵστια τῆς
τας ἡμέων θέστως, διότις ἀποδιηγήσουν ερ-
δαστούς τοὺς ἀγγλικάς ἀξιώσιτ. Διὰ τῆς
ίως ἀλικρήνους παρημοίας, ἐπιμένεις καὶ
κυρτερίας θὰ ὑπερικήρωσιν τὰ μέγιστα
τῶν προσκοπῶν".

Αγγέλλεται δια μέσος των ορχηστικών έργων αίτινες από παλλάρη μηδὲν έκτελεσθαι ἐν τοις φρουρώις γανός εἰ τοῦ Θρόνου γεννητού εἰδούσαν σιγάσσει την πατέρων μνήμην οχυρώντων εν ταῖς ακραῖς της Βαλεστίνης, οι οποίες μεταβολῆς τοῦ Βεζούεφ, ιδίᾳ δὲ ἐν Μεσσία, Παλλω καὶ Δάντεσσι.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ Μαυρινῶν
νέον, ἣ τις μέχρι τοῦτο ἐτήσιοσιν εἰμεῖ
πρὸς τὴν Αἰτωλὸν γλῶσσαν, μετίβαλε
πιθηκὴ ψῆφος, ἀφ' ὅπου ἔγινώσθη ἐν Κεττί^ε
γηρ διπλέτευχισιν εἰς περὶ τῶν Εὐστέων καὶ
κριθοτιών πρωτοφύγων διεπραγματεύσθαι
μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου ἢ τοῦ Ζα-
ρῶντος Θέμελ.

Ἐδει ἡ ἐπίτευχθύσηνειώσις ὡς πόδης τὸν δρούς ιῆς πολιορκήσιας τῶν προσφύγων τοῦτων καὶ τῆς ἀποζημιώσιος, ἵη τὸ Μαυροβουνίου αἵτινα παρὰ τῆς Λύστρας ἀπέστι τῆς δαπάνης, ἡδὲ συνεπήγεται ἡ συντήρησις τῶν προσφύγων. Λί οὐ πραγματώσεις δὲν ἔλλειν καὶ οὔτως ἡ επίσημος ἐφημερίς τοῦ Μαυροβουνίου μετέρχηται σφοδρῶν γλώσσαν· οὐκτέρει τὴν τύχην τῶν προσφύγων τούτων εὖς χρηπτῆρίζει ὡς ἕλλωρας τῆς Λύστρας καὶ προβάντες εἰς διακηρύξεις ἀφοσιώστες καὶ πίστεως πρὸς τὴν Ρωσσίαν.

Μόσχα. Ό πάτεράρτωρ, ή πάτεράρτηρ
Ἔ η αὐτοκρατορικὴ οἰκουγένεια ἡ θέλειντα
τὴν πρωτεῖν ταύτην εἰς Μόσχαν. Τούτη
μίνον αὐτοὺς πολυάριζων πλημμύρη τούτη
σατο αὐτῆς ἐθαυστῶδη ὑπόστηχέν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας οἱ ΑΓΓ.
Μ. ἐπισκέψαιτο πολλὰς ἐκαληπτίσ.

— Λέγεται ἀγγλικαὶ ἴφημερίδες συντετάσιμοι μοθίμιως τὸν καπρισμὸν αιγυπτιακῆς χωροφύλακῆς ὑπὸ τῷ ἀρχηγίᾳ ἄγγλων ἀξιωματικῶν.

Πετριέπολις: 'Ο "Νέος Χρώνος,, βεβαιώνει ότι ούτως των γαντικών ή πανηγυρίσεων είναι την απαιτούμενη πρόοδον την οποίαν προτίθεται να γίνει, ώστε να πάρει την απαραίτητη μεταρρύθμιση στην πολιτική της στην περιοχή της Κύπρου.

ιδίας διὰ τῆς παριθόης μου ἃς τὴν μέχρι^{το}
Θαύταν μονομαχίαν ἔντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ^{το}
τῆς σύμπεροι μεσημβρίας.

Τὴν ἐκλογὴν τῶν ὅπλων καὶ τοῦ μέρους
ἀφίσιον οὐ τῷ διάθεσιν ὑπὸ τὰς ἀναμέ-
τρο ἐποίησας μετὰ τῶν μαρτύρων τας τις
τὸ πεδίον τῆς τιμῆς.

Οικοθεν 16 Σεπτεμβρίου 1882.
Α. Κ. ΣΚΕΝΔΕΡΒΕΗΣ.

Οὐέτοι Αθήνας διευδύνων τὴν ἀγγλικὴν προσβείαν ἐπιτετραμένος, ἀπηνθύνει τὸ επόμενον ἔγγραφον πρὸς τὸν Ἑλλῆνα ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν μάτουργῶν:

Αθηναί 14]26 Αύγουστου 1882.

Κύριε Ύπουρογέ, μετα τὴν ἐκ τῆς Ἀλεξινῶδεσίας ἀποχώρησιν τῶν υπὸ τὸν Λυσιβῆ ἀτόκτων αἰγυπτιανῶν πρατευμάτων κατὰ τὸ 12 (r.) παριλεῦσίτος μηδὲ, ὡς ὅτε ἡ πάλιη συντη ἦτο εἰς τὰς χώρας τῶν Ασηλατῶν ἢ τῶν ἐνηρητῶν, τοχαῖς βοή
μετα τέθυνθη πρὸς ἀποκατάσπου τῆς τάξε^ς
ως εἰς τὰς Ἀρχὰς τῆς Ἀλάσσης παρὰ
τὴν πατερῶν την οὐκ οὐκέτη θεοῦ την Ιαλο^ν
τῆς Μεγάληστην.

“ Η κυβερνητική της Ἀράσοης κατὰ συνέπειαν μὲν επειδόμενοι τὸ ἐγράφω πρῶτον τὴν Ἑλληνικὴν κατέχονταν τὴν εκτίμησιν αὐτῆς ὅτι τὰ φιλελεύθεροι μένεινται, ἀτανά πιγμένευσαν δέ τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Ἰλληρικῶν αυτικῶν διανεῳδόποιον πρόσχριθμον πρὸς τοὺς βρετανούς τεντεῖ. Εἰ τοτὶ τας βιοήθεον, ἥτις σωζεῖται τοιούτην αποτικώς πρὸς διάσωσιν ζεῦκτον καὶ πρωτοτόκην.

“ Δράστεναι τῇ τιναςιστεῖ, ὅπως ἀναλώσω τὴν διαβίεινώσιν ἡς ὑπεριξαρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεων μηνιν.

(π. 1.) Edwin H. Eaton.”

Ο ΔΙΟΜΗΔΗΣ, ΑΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΚΟΝΙΚΗ

ΤΑΜΙΑ ΕΙΣ ΠΡΩΤΕΙΣ ΜΕΝΙΕ.
Υπὸ Ι. ΠΕΤΡΙΔΟΥ : Λευκωσίας.
Ἐκδοθὲν ὑπὸ Λ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ.
Τοῦ πεντατάκτου τούτου δράματος
ἄλιό ποιητής ἡ Κύπριος, ἣ δὲ σκηνὴ^τ
πρώτοτατη εν Λιμναῖ, πωλῶνται ἀντί^τ
τυπα ἀπέ τούτης σελινίνης παρά τε τῷ ἐκ-
δοτρὶ Λευκωσίᾳ καὶ εἰς τῷ Τυπογραφείῳ
τῇ „Αληθείᾳ.“

Γνωστοποίησις

Τό Γρασσίον και Τυκουράρειον
της «Αλθεα». μεταποίησεν
τὴν πατέτην σύνοψιν Αγ. Ιωάννου·
και ἀντικρύ της ορθού «Περιήλιος
τῆς Κυρανίας» απόδοσιματερία
καν τετελεσθεί. Στοχε. Ν. Φαγιώνη,
ταῦτα τὴν σύνοψιν τοῦ κ. Θ. Σ. Β.
Οι τοῦ γεωτόποιον τοῦ οἰκουμενικοῦ
Αρχιεπιστολῶν σύνοψις την πατέτην
σύνοψιν ορθού Αγ. Ιωάννου τοῦ φίλου
τοῦ Αγ. Παύλου Τυκουράρειον μετα-
τοιεν τὴν σύνοψιν μεταποίησιον
τοῦ κ. Αγ. Ιωάννη Κυριακίου.